

Parasja

Over enkele weken gaan wij (nu in de privésfeer), met elkaar de Seider vieren. Dit moet vanwege het Corona-virus. Dat staat ons niet toe om met grotere groepen samen te komen. Voor de inhoud van de Seiderviering en de daarbij horende achtergronden verwijs ik naar de site van Bracha. Daar vindt u onder 'activiteiten' een verwijzing naar Tenten van Sem. Als U vooraf Nummer 4 en 4.1 leest, heeft u al rond de viering een heleboel informatie.

Tijdens de avondviering van de Seider hebben we ons verplaatst naar de gebeurtenissen rond de uittocht. Deze Seiderviering is het **begin van het feest van de ongezuurde broden** dat in totaal 7 dagen duurt. Omdat men in de Oude Tijden niet precies wist (vanwege de maanstand) wanneer de datum van Pèsach viel, viert men buiten Israël een dag extra.

Maar de eerste zeven dagen zijn ook de eerste zeven dagen van de **Omertelling**. Dit feest noemen we ook wel het feest van de **eerstelingen of Chaq Hammazoth** (feest van de ongezuurde broden). De eerste dag van die Omertelling na de Seiderviering en direct na het einde van de sabbattijd, is het tijdstip aangebroken dat Jesjoea uit Zijn graf opstaat. Vandaar dat Hij ook als eersteling wordt genoemd.

De meeste van ons kennen de gebeurtenissen rond Jesjoea's gevangenneming – kruisiging – en opstanding. Maar al deze gebeurtenissen spelen zich af, voorafgaande aan de Seiderviering, en gedurende het feest van de ongezuurde broden en Omertelling.

Al is het aan het oog onttrokken, ze zijn voor ons geloof en onze toekomst van groot belang. Ik wil samen met u een kijkje nemen achter die coulissen en wat de Bijbel erover zegt, daarbij in het oog houdend dat het een constante afwisseling is tussen twee werelden, de zichtbare en de onzichtbare.

Het is een tijd om stil te staan bij de trouw van Jesjoea die in Getsemané vocht met Zijn angst waarbij zijn zweet als bloeddruppels op de aarde valt. Een strijd die zó hevig is dat een Engel Hem bijstand moet verlenen (Luc 22:44).

Dáár ... gaat Hij de confrontatie aan en met Zijn aangezicht op de aarde (Math 26:39) bidt Hij Zijn vader of deze beker aan Hem voorbij mag gaan.

Kan Hij nog een kéeër brengen in dat wat Hem te wachten staat en dat Hij al vele malen heeft voorzegd? In gehoorzaamheid aanvaardt hij het besluit van Zijn vader dat er geen weg terug is. De weg naar het kruis ligt open.

Later is er bij de discipelen droefenis, er is verwarring, er is teleurstelling, alle hoop is de grond ingeslagen. Aan het kruis hangt een gemarteld mens, bespot en bespuugt. Niemand kon vermoeden dat deze lichamelijk krachteloze man de redding van deze wereld en de mensheid zou zijn.

Ik begin mijn verhaal op de dag 'voorafgaande' aan de Seiderviering.

Op 12 en 13 April (2020) vieren veel christenen, Pasen. Het Joodse volk viert Pèsach en het feest van de ongezuurde broden tussen 8 en 15 April (2020) = 14 – 21 Nisan. In de tijd van de Tempel was iedere Joodse man verplicht, eventueel met zijn gezin naar Jeruzalem te komen om daar het Pèsachfeest te vieren. We lezen in Lucas 2:40- 51 hoe de 12-jarige Jesjoea na de drukte van Pèsach in Jeruzalem achterblijft, en door zijn zoekende ouders in de Tempel wordt teruggevonden. Want druk was en bleef het zeker.

Misschien ben je het je niet bewust, maar 50 dagen na Pèsach is het Sjawoe'ot. Ook dan is men verplicht in Jeruzalem te komen. Je kunt je voorstellen dat veel pelgrims die met Pèsach in en om Jeruzalem zijn, nog niet terugkeren naar huis in afwachting van Sjawoe'ot.

Verder met de voorbereiding.

Enkele weken vóór het feest “de voorbereidingstijd” wordt het steeds drukker in de stad en bij de Tempel.

Uit andere bronnen worden getallen van **meer** dan twee a drie miljoen Joden genoemd, die optrekken naar Jeruzalem. Want zij kwamen niet alleen uit het land zelf maar uit veel omringende landen, waar ook grote Joodse gemeenschappen leefden.

In Jeruzalem moesten voorafgaande aan het feest, niet alleen de huizen gereinigd worden van chamets (zuurdesem), maar ook de Tempel wat ongeveer 3 weken in beslag neemt. Het is de tijd waarin op de markten en in de Tempel (Marc 11:15) de offerdieren... dus ook die gave, mannelijke eenjarige lammeren of geiten worden verkocht. Na Jesjoea's intocht in Jeruzalem komt hij in de Tempel waar Hij allen die verkochten in de Tempel, en de tafels van de geldwisselaars omkeert en de stoelen van de duiven verkopers (Math.21:12,13).

In Exodus 12:3,6 is te lezen dat elk gezin of familie zich een 100% gaaf stuk kleinvee moet nemen. Een mannelijk eenjarig schaap of geit. In de Christelijke traditie is die geit wat op de achtergrond geraakt, omdat Jesjoea regelmatig als 'lam G'ds' genoemd wordt. Nadat zij het lam vier dagen bij zich hadden gehouden,

gingen de mannen naar de Tempel. Daar werden zij groepsgewijs binnengelaten, slachten zij zelf het lam en de Levieten vingen dan het bloed op om het op het altaar te brengen, waarna het geslachte dier mee naar huis of naar een plek in de omgeving van de stad werd meegenomen. Het is niet verplicht dat je in de Tempel moest slachten, en ook niet dat een Leviet dat moest doen. Zo werd er ook buiten de standsmuren geslacht. (Misnah traktaat Pesachiem V.5-10) Het slachten in de Tempel begon **op het derde uur**, dat is naar onze tijdrekening 9.00 s 'ochtends.

In de nacht hieraan voorafgaand speelt zich een heel andere gebeurtenis af. Jesjoea heeft samen met zijn discipelen **op de vroege avond van 14^e Nisan** de Seidermaaltijd gevierd. Daarover is nog wel wat verwarring omdat het gebeurt, vóór de viering door het volk op 15 Nisan. Maar de viering van Jesjoea vindt hier plaats op het tijdstip als de 10e plaag nog moet beginnen in het Exodus verhaal. Waar men het bloed op de deurposten moest smeren, om niet getroffen te worden door de doodsengel. Hierna gaat Jesjoea met de discipelen op weg naar Getsemané. (Joh 14:31) Voordat Hij de Kidronbeek oversteekt spreekt Hij het Hogepriesterlijk gebed uit. Hoe beschamend is het te ontdekken dat Hij daarin zegt over ons gewaakt te hebben, en dan te ontdekken dat zijn discipelen niet eens wakker kunnen blijven als Hij zich afzondert in gebed. Te zien, hoe iedereen Hem in de steek laat – terwijl Hij bidt voor onze eenheid.

Het is nog donker als Jesjoea door soldaten en over priesters, bij het licht van lantaarns en fakkels (Joh 18:3) in Getsemané gevangen wordt genomen. Direct daarna wordt hij (**in de nacht van de 14e**) eerst voor Annas (vers 13) *de schoonvader van Kajafas (Joh 18:13)* gebracht en daarna voor Kajafas (vers 28) en vervolgens (**in de ochtend van de 14e**) voor Pilatus (vers 29) gebracht die uit eigenbelang voor de vrijlating van Jesjoea pleit- omdat Barabbas een veel grotere bedreiging voor zijn positie is als hij deze moet vrijlaten. *Lucas 23:8-12 vertelt ons dat Jesjoea nog nadat hij naar Pilatus gaat ook nog voor Herodes verschijnt en daarna weer naar Pilatus wordt teruggestuurd.*

Naar mate het ochtend werd, trok deze gebeurtenis de aandacht (Math 27:16, 20) en steeds meer volk verzamelde zich om te zien wat er zou gebeuren. Stel je even voor... het is al een drukte van jewelste omdat straks het slachten van de lammeren begint. Grote groepen mensen staan voor de poorten van de Tempel en een andere menigte heeft zich sensatiebelust verzamelt langs de weg waar Jesjoea met twee misdadigers voorbijkomt. Zij joelen en schelden en spotten en roepen dat hij gekruisigd moet worden. Om de zaak enigszins in goede banen te leiden worden zij begeleid door elk vier Romeinse soldaten, waarbij de meest vooroplopende een bord draagt met daarop de aanklacht van de veroordeelden, zo- ook bij Jesjoea.

Dat bord heet de Titulus. Daar staat in het Grieks, Latijn en Hebreeuws, de spottende tekst ten aanzien van Jesjoea's Koningschap op geschreven. In het Hebreeuws staat daar *Yeshua Hanozi Melech Hajehudiem* (vrij vertaald; Jezus uit Nazareth, koning van de Joden).

Als Hij aan het kruis wordt genageld hangt dit bord boven zijn hoofd. Het is **het derde uur** = 9 uur in de ochtend volgens onze tijdrekening (Marc 15:24). Hetzelfde tijdstip als bij de aanvang van het slachten van lammeren in de Tempel.

Terwijl Jesjoea aan het kruis in een steeds zwaarder lijden terecht komt en je 'als mens' genoeg aan jezelf zou hebben, gaat Zijn hart nog steeds uit naar de mensen die daar zijn. Voor het misleidde volk en de Romeinse soldaten bidt Hij: *Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen.* (tekst staat in tegenwoordige tijd!/ zie Hand 3:17 en 1 Cor2:8) Bij het kruis staan Zijn moeder en verder Maria v Magdala/ Maria de moeder van Jacobus ook Salomé en vele andere vrouwen. Ook Johannes (Zijn neef) de discipel die Hij liefheeft. Tegen hem zegt Hij 'Zie, uw moeder en van dat uur nam de discipel haar bij zich in huis'. Terwijl Hijzelf onbeschrijflijke pijn moet doorstaan zorgt Hij ervoor dat Zijn moeder niet onverzorgd achterblijft. Tenslotte is daar dan nog die ene misdadiger, (**Luc 23:43**) NBV die in Hem toch zijn Messias erkend. Hij zegt; *denk aan mij wanneer u in uw koninkrijk komt en Jesjoea antwoord' Ik verzeker je, nog vandaag zul je met mij in het paradijs zijn.*

Ik weet niet of het u is opgevallen maar de misdadiger spreekt over het koninkrijk der hemelen. Hij zag een glimp van de toekomst en Jesjoea reageert met een uitspraak over het heden, het paradijs. Vergeving van zonden en toegang tot het Koninkrijk vallen hier samen. Hier krijgen wij letterlijk een glimp van wat er na hun sterven gaat gebeuren. Toch is die laatste uitspraak over dat paradijs makkelijk mis te verstaan. Jesjoea zal nooit iets zeggen wat niet waar is, maar hoe zit het dan met **Math 12:40** NBV *Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van een grote vis zat, zo zal de menszoon drie dagen en drie nachten in het binnenste van de aarde verblijven.* (Samengevoegd 3x 24uur)

Jesjoea wordt na de sabbat – wat bij ons de zondag is, opgewekt. En als Hij drie dagen in het hart van de aarde was, is Hij **op woensdagmiddag (14 Nissan)** gestorven en kan Hij nooit na Zijn sterven naar het hemels paradijs zijn gegaan, wat de meeste mensen voor ogen hebben, dat zou immers in tegenspraak zijn met wat Hij in Math.12 heeft gezegd.

We keren weer terug naar de gebeurtenissen bij de Tempel en op Golgota.

Het slachten in de Tempel is nu in volle gang en dan **op het 6^e uur** (Marc 15:34) wordt het ineens duister. Niemand in die tijd weet waarom, niemand legt enig verband met wat er op Golgota gaande is. Gedurende drie uur verlichten de vlammen van het brandofferaltaar en de fakkels van de Tempel de donkere omgeving en klinken de gezangen van de Halleel psalmen, een bijna spookachtig schouwspel. *(deze worden zowel overdag als bij de avondviering gezongen).*

En als het duister **op het negende uur** (dus 15.00 s'middags volgens onze tijdrekening) langzaam optrekt roept Jesjoea; *Eloï, Eloï, lama sabachtani* (Mijn G'd, mijn G'd waarom hebt Gij mij verlaten.... En 'het is volbracht). Dan verschijnt er op de hoek van Tempelmuur een omroeper. Hij blaast op zijn sjofar en roept vervolgens dat het slachten van de Lammeren is volbracht. Maar ik denk dat er ook paniek of onrust is. Marc 15:34 schrijft dat het voorhangsel scheurt, van boven naar beneden. Math.27:52 **zegt** dat de aarde beeft, rotsen scheuren. Hier zien we hoe nauwsluitend G'ds plan is en hoe diep verankert het werk van Jesjoea is in wat G'd duizenden jaren daarvoor al met Zijn volk begonnen is.

Nu moet ik toch wat nader op de gebeurtenissen ingaan.

Binnen de Joodse traditie wordt rouw bedrijven zichtbaar gemaakt door het losscheuren van de naden van je kleding.

Zo treurde ook G'd om het sterven van Zijn Zoon en scheurde Hij Zijn kleed 'het voorhangsel van de Tempel'.

Math.27:51-53, maakt als enige van de Evangelisten melding van het volgende.

Er is duisternis tot het 9e uur, de aarde beeft en rotsen scheuren.

*De graven hebben hun bedekking verloren en de lichamen van de ontslapenen worden opgewekt. Achter dit vers in **Math. 27:52**, staat duidelijk een punt. Als je daar overheen leest lijkt het allemaal één gebeurtenis te zijn maar in dit vers staat dat zij **na** de opstanding uit de graven komen, en in de heilige stad aan velen verschijnen.*

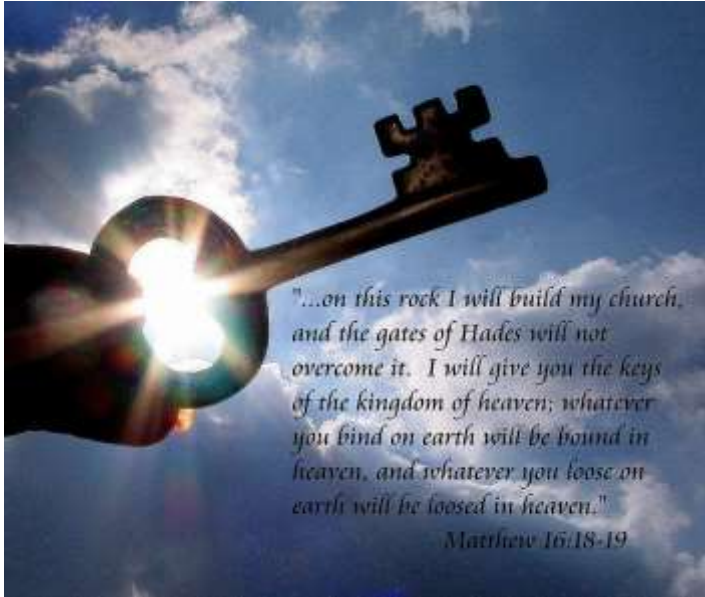
Logisch want Jesjoea moest Zelf eerst nog naar het dodenrijk om satan zijn macht daadwerkelijk te ontnemen.

Het is niet precies duidelijk waarom de lichamen van de ontslapenen in vers 52 worden opgewekt (wakker gemaakt), maar pas 3 dagen later, ná de opstanding in de stad Jeruzalem verschijnen. Wat er tussentijds gebeurde is een raadsel.

Dat ontnemen van die sleutels ging niet zonder slag of stoot.

Zeker is dat er bij Zijn sterven een aardbeving plaatsvond, en misschien was die aardbeving wel het gevolg van de glorieuze tocht die Hij ondernam naar het dodenrijk. Met Zijn macht en Majesteit bezat Hij een kracht die zo groot is dat die niet is terug te vinden op de schaal van Richter. Wie weet was die aardbeving wel het geluid, het donderend geraas van de poorten van het dodenrijk die toen Hij daar stond, met zo'n geweld opengingen dat de aarde ervan schudde.

Natuurlijk is dit speculatie, toch zou het wereldnieuws zijn geweest als er een CNN had bestaan. Natuurlijk kon de Romeinse hoofdman alleen maar bevestigen wat hij had gezien, hij wist waarschijnlijk niets van Jesjoea's heilswerk.

Jesjoea kon **nog** niet naar het hemels paradijs. (Math 12:39,40) Hij was nog niet door Zijn Vader opgewekt. Hij had eerst nog een opdracht te vervullen, n.l. de dood zijn prikkel ontnemen (1 Cor 15:55) en de sleutels van het dodenrijk afnemen van satan.

Satan heeft zich vreselijk verrekend. In de hoop Jesjoea te verdelgen moet hij toestaan dat deze zijn rijk binnenkomt.

Door Zijn zondeloosheid heeft satan geen macht over Hem. En Jesjoea loopt recht op satan af en zegt:

“Hier met die sleutels”

Dit is geen theologisch geneuzel er

is geen sprake van machtsoverdracht, maar van macht ”overname”!! Satan moest wel of hij wilde of niet in Jesjoea zijn meerder erkennen.

In Jes.9:5,6 **NBV** wordt Hij niet voor niets G’ddelijke held genoemd. Bij Zijn aardse leven zagen wij al dat demonen bang voor Hem zijn. Zij erkennen Hem zelfs als Zoon van G’d (Math 8:29) Nu is het de beurt aan satan om te sidderen, zijn heerschappij is gebroken.

Sleutels zijn het symbool van autoriteit, sleutels die Hij meeneemt bij Zijn latere hemelvaart (**Openb. 1:18**) Ik denk dat er in de Hemel en onder de doden luidt gejuich heeft geklonken toen deze macht- overname, plaatsvond. Iemand die dat doet heeft geen verdere identificatie nodig, ik ben ervan overtuigd dat de doden wisten dat Hij de Messias is.

In het dodenrijk er zijn meerdere afdelingen. (daarom spreken wij ook van sleutels – meervoud) Een mooi beeld vinden wij in **Luc16:22. NBV** De schoot/ het hart, van Abraham (waar de bedelaar is) is een rustige verblijfplaats voor de doden.

Op een zekere dag stierf de bedelaar en werd door de engelen weggedragen om aan Abrahams hart te rusten. Ook de rijke stierf en werd begraven.

Dit is de plaats die Jesjoea bedoelde toen Hij aan het kruis sprak over ’het paradijs’

In het Grieks staat er *paradeisos*- wat is afgeleid van het Perzische woord *Pardes*, en een afgesloten ruimte betekent zoals een tuin, park of wijngaard.

Dit paradijs wordt gescheiden door een onoverbrugbare kloof met aan de andere zijde een plaats van pijniging. De rijke man komt tot het besef dat hij zijn leven lang zich niets heeft aangetrokken van de mensen om hem heen. Nu beseft hij dat hij verkeert heeft geleefd. Die vlammen zijn het symbool voor zijn pijnlijke herinneringen en nu is er voor hem (voorlopig) geen redding meer.

Als ik nu over het paradijs spreek bedoel ik daar de schoot van Abraham mee. Daar bevinden zich in ieder geval allen die in Jesjoea’s tijd hebben geleefd en Hem als hun Heer hebben aangenomen. (**Hand 2:27**)

Maar er zijn ook mensen die Hem nooit hebben gezien, maar wel een sterke verwachting hadden en in geloof handelden. Lees in dat kader maar eens Hebr.11:1-40.

Daarin wordt gesproken over geloofsgetuigen; Abel, Noach, Abraham, Sara, Izaäk, Jacob, Jozef enz. en vele mensen uit hun tijd, die zich ook op deze plek bevinden.

Jesjoea zette na Zijn binnenkomst in het paradijs Zijn heilswerk voort.

Nu Hij de macht heeft overgenomen kwam er tijd om Zijn heerschappij ook hier te proclameren. Uit het verhaal van Lazarus weten wij dat er blijkbaar communicatie met de andere kant mogelijk was, dus Zijn proclamatie is ook dáár te horen.

1 Petr. 3:18-20 NBV

(18) Ook Christus immers heeft, terwijl Hij zelf rechtvaardig was, geleden voor de zonden van onrechtvaardigen, voor eens en altijd, om u zo bij G'd te brengen. Naar het lichaam werd Hij Gedood, maar naar de geest tot leven gemaakt.

(19) Hij is naar de geesten gegaan die gevangen zaten om dit alles te verkondigen.

(20) aan hen die ten tijde van Noach weigerden te gehoorzamen, toen G'd geduldig wachtte en de ark gebouwd werd. In de ark werden slechts enkele mensen, acht in totaal van de watervloed gered.

Noach zit dus met vele andere geloofsgetuigen en latere gelovigen in het paradijs en aan de Pardes kant van de kloof, en aan de andere zijde zitten allen die zich niets van G'ds plannen hebben aangetrokken. (B.v. zij die bij de zondvloed omkwamen).

We keren weer terug naar de aardse gebeurtenissen

Het leven heeft na de kruisiging weer zijn gewone gang genomen.

In de huizen wordt Pèsach- het feest van de uittocht- gevierd.

En misschien wordt er nog gesproken over de gebeurtenissen die er hebben plaatsgevonden.

Die man met dat kruis, die geseling en bespottung en tenslotte die kruisiging. Het zal zeker die avond ter sprake zijn gekomen.

Dat viere van Pèsach was voor één groep mannen en vrouwen niet aan de orde.

Na de gevangenneming van Jesjoea zijn alle discipelen gevlucht (Math 26:56) inclusief die man die zijn kleed achterliet en in zijn nakie de benen nam (Marc 14:51,52) Zij zijn uiteindelijk in het geheim in Jeruzalem in een huis bij elkaar gekomen. * De deuren zijn dicht, uit vrees dat ze worden ontdekt. **(Joh 20:19)** Ze zijn bang dat de vervolgers van Jesjoea niet zullen rusten voordat ook zijn volgelingen zijn gedood. Het is een droevig gezelschap. Alle hoop is in de grond geslagen. Na Pesach volgt er nog een sabbat en al die tijd zitten zij verscholen en weten ze niet hoe het verder moet. Als ze toch eens wisten welke grootse gebeurtenissen er achter de schermen van het zichtbare gebeurde, en welke hen nog te wachten stonden.

Ook in het paradijs is het moment aangebroken dat Jesjoea Zijn tijd en Zijn taak heeft volbracht. De spanning stijgt. Hij weet dat Zijn Vader (1 Petr.1:21) Hem zal opwekken. (Marc 8:31/ 10:33,34)

De eerste dag van de Omertelling. Opstanding eind 1^e Omerdag.

En nu is het moment aangebroken en op dat moment gebeuren er twee dingen na elkaar.

Eerst staat Jesjoea op, Hij vertrekt als "eersteling" uit dat onderaardse paradijs. Het moment valt in de tijd "na de sabbat", en bij de start van de 50 dagen richting "Sjawoe'ot",

(Pinksteren) dat ook wel feest der eerstelingen wordt genoemd.

Daarna komen de opgewekte heiligen (dat zijn allen die de Messias hebben aangenomen)

Rom.16:2/ 1 Kor 1: 1,2) uit hun graven en verschijnen zij in Jeruzalem. Zouden dat ook die geloofsgetuigen zijn? Dat weten wij natuurlijk niet maar het moet EEN ENORM

SCHOUWSPEL zijn geweest, *al krijg je volgens mij een hartverzakking als ineens Noach je kamer binnenstapt.*

En natuurlijk komen ook alle anderen die in de schoot van Abraham waren, op uit de dood.

In de Staten Vertaling; Efez. 4:8 staat; *Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangengenomen, en heeft de mensen gaven gegeven.*

We hebben gezien dat Jesjoea, satan en de dood hun kracht ontnam en de dood als het ware als krijgsgevangene meevoerde en voor G'ds troon legde. Je kunt het vergelijken met een veldheer die de overwonnen tegenstander voor de troon van zijn keizer neerwerpt – een overwinningstrofee. De gelovigen en de geloofsgetuigen zijn bevrijd. En de sleutels van het dodenrijk worden aan de vader overgedragen. Sommige uitleggers zeggen dat zij door Jesjoea zijn meegevoerd naar de hemel, maar we weten in ieder geval dat zij aan de mensen in Jeruzalem verschenen zijn – een bewijs van hun verkregen vrijheid, en die van ons als wij in Jesjoea geloven. (*Ik denk dat zij na hun verschijning naar de hemel zijn gegaan*).

Niet alle gebeurtenissen in het dodenrijk en vlak voor en na Zijn opstanding worden ons gedetailleerd gegeven, maar als we de Bijbelgedeelten die hierover gaan bij elkaar leggen krijgen wij wel voldoende informatie om te weten dat Jesjoea een confrontatie met satan in het dodenrijk is aangegaan, hem heeft overwonnen en de sleutels waarmee G'd tijdelijke macht aan satan had toegestaan, weer heeft heroverd en aan G'ds voeten heeft gelegd.

We komen nu aan bij de opstanding.

Laat op de avond * tegen het aanbreken van de eerste dag (zondag) van de week gingen enkele vrouwen (**Marc 16:1**) waaronder ook Maria van Magdala, terwijl het nog donker is naar het graf. (**Joh 20:1**) Zij wilden Jesjoea's lichaam zalven, maar die grote steen was een probleem (Marc 16:4). Tot hun verbazing is de steen weg en horen zij van engelen dat Hij is opgewekt (**Luc 24:4 Math 28:6** en **Marc 16:6**) Zijn lichaam is niet meer in het graf, de doeken liggen er alleen.

Natuurlijk is Maria overstuur en in verwarring. Eenmaal buiten is zij in een hevige huilbui uitgebarsten. (**Joh 20 15**) en dan staat daar ineens een man en vraagt; *Vrouw waarom weent gij? Wie zoekt gij?*

Haar ogen staan zo vol tranen en ze denkt dat het de tuinman is.

Hier ligt een mooie verbinding. Adam was de eerste tuinman in de Hof van Eden maar hij

verprutste het en bracht de dood binnen. Jesjoea, de laatste Adam verschijnt hier als de tuinman die G'ds doel met de aarde hersteld en leven brengt.

En Maria zegt; *Heer, als gij hem weggedragen heeft, zeg mij waar gij Hem hebt neergelegd* (**Joh 20:15**) en dan.... Maria!

Nu herkent zij Hem: niet aan Zijn verschijning maar aan Zijn stem. Hij was het immers die haar had verlost van de 7 boze geesten (**Luc 8:2**)

Rabboeni.... Meester en zij valt op haar knieën, grijpt zijn voeten vast en zij aanbidt Hem. (**Math 28:9**) Ik zie hoe Jeshua liefdevol naar haar kijkt. Maria kijkt Hem aan, de tranen van vreugde en verwarring rollen over haar wangen en Jesjoea zegt: *Houd Mij niet vast, want ik ben nog niet opgevaren naar de Vader, maar zeg tegen mijn broeders dat ik opvaar, naar Mijn Vader en uw Vader, naar Mijn G'd en uw G'd.* (**Joh 20:17**)

Ga naar de broeders en vertel ze dat ze Mij zullen zien in Galilea (**Math 28:10**)

Opnieuw worden haar gevoelens op de proef gesteld. Hoe houd je een hart in bedwang dat zo verlangt naar Zijn nabijheid, terwijl het tegelijk 'uit elkaar barst' van vreugde dat Jesjoea er weer is. Ze zet het op een lopen, en komt aan bij het huis waar de elfen achter gesloten deuren zitten te kniezen.

Maria smijt de deur open.JESHUA LEEFT!!!....IK HEB HEM GEZIEN!!!.
Eerst willen ze natuurlijk niet geloven wat Maria zegt (Luc 14:11 Marc 16:11)
Misschien heeft er een zijn arm om haar heen geslagen en gezegd; *ach Maria, zwaar weekend gehad??* Ze duwt die arm van haar schouder.
NEE!!!, schreeuwt zij het uit... het is echt waar!;, ik heb Hem zelfs aangeraakt!... Jullie moeten naar Galilea, daar is Hij.

Voor Petrus is de maat vol, die wil haver of gort en ook Johannes gaat mee (Joh 20:4) De deur van hun verblijf valt met een knal dicht en met enige haast gaan zij richting het graf. Johannes loopt zelfs sneller dan Petrus en komt als eerste bij het graf en kijkt naar binnen.
Maar Petrus, zou Petrus niet zijn als die zonder enige aarzeling het graf binnenstapt. De windsels liggen er, ze weten het nu zeker... ze moeten naar Galilea.
Jesjoea is waarlijk opgestaan, HIJ LEEFT.

Niet door kracht noch geweld maar door Mijn Geest zegt de Heer der Heerscharen. (Zac.4:6) Jesjoea heeft een lange weg voor ons afgelegd. Vanaf Getsemané waar Hij met Zijn gezicht op de grond, aan Zijn Vader vroeg Zijn leven te sparen, maar in gehoorzaamheid Zijn weg naar het kruis ondernam. Daar zelfs in Zijn hoogste nood oog heeft voor diegenen die Hem bespotten. Voor die misdadiger die op het randje van de dood Jesjoea vraagt aan hem te denken en tenslotte draagt Hij zorg voor zijn moeder. Na Zijn sterven trilt de aarde, G'd scheurt Zijn kleding in opperste rouw en Jesjoea dwingt de poorten van het dodenrijk Hem binnen te laten. Alleen al de aanblik van Zijn verschijnen breekt alle weerstand.
Hij begint Zijn triomftocht door satan de sleutels van zijn rijk af te nemen, en vervolgens aan iedereen Zijn macht en majesteit, als G'ds Zoon te proclameren. Na drie dagen wordt Hij van G'ds wege als "eersteling" opgewekt en Hij neemt krijgsgevangenen en gevangenis mee Hij aanvaart Zijn triomftocht richting het hemels Paradijs waardoor nu ook voor ons en alle in de Messias gelovende mensen de weg openligt. Daarin kunnen wij een groot aandeel leveren. Onze machtige Levende G'd verdient het immers dat door het offer van Zijn Zoon vele – vele mensen nu nog gered kunnen worden
Wij hebben een machtige en Levende Heer die het waard is om in Zijn naam aan de slag te gaan.

Amen

Mocht u vragen, aanvullingen e.d. hebben dan kunt u die sturen vaar het onderstaande E-mailadres. jbbstudie@gmail.com

Naschrift.

In mijn verhaal zult u gemist hebben wat zich tussen de opstanding van Jesjoea en Zijn hemelvaart is gebeurd. We zitten dan in de Omertijd. Er worden nu 49 dagen geteld tot het feest van Sjawoe'ot (Pinksteren). De opstanding is de Joodse gemeenschap niet ontgaan. De Joodse raad geeft soldaten geld om het volk wijs te maken dat Jesjoea niet is opgestaan, maar zijn lichaam door de discipelen is

gestolen. Maar de waarheid is dat Jesjoea eerst overdag aan de Emmaüsgangers verschijnt. Daarna in de avond, aan de elf discipelen, die het nog steeds niet geloofden dat o.a. Maria Hem al had gezien. Toen Hij eenmaal aan hen was verschenen, schrokken zij omdat zij

dachten een geest te zien. Jesjoea laat Zijn wonden zien en zij geloofden het nog niet totdat Hij hen iets te eten vroeg. Nu is het geloof terug, Hij opent hun verstand, en ontvingen zij de Heilige Geest. Thomas was niet bij die eerste verschijning aanwezig maar werd **8 dagen later** overtuigd. Ook Petrus wordt later in ere hersteld.

Lees o.a. 1. Kor.15:1-11. Na veertig dagen wordt Jesjoea opgenomen nadat Hij het zendingsbevel heeft gegeven. Dus gedurende 40 dagen van de Omertelling ging Jesjoea's bediening voort.

=====